Küçük Yunusun Dileği

Ebru Mina TOMURCUK

Küçük Yunusun Dileği

Ebru Mina TOMURCUK

Sıcak mavi denizin derinliklerinde, güneş ışığının dalgalar üzerinde dans ettiği yerde, Dina adında küçük bir yunus yaşardı. Derisi pürüzsüz ve gümüş mavisiydi, karnı ise kaymak kadar solgundu. Merakla parlayan büyük, yuvarlak koyu gözleri ve hilal ay gibi kıvrılan dostça bir gülümsemesi vardı. Dina yüzmeyi ve oynamayı severdi ama en çok da hayal kurmayı severdi.

Her gece Dina su yüzüne çıkar ve dalgaların üstünden bakardı. Karanlık gökyüzünü görürdü ama bulutlar yıldızları saklardı. 'Keşke yıldızları görebilseydim,' diye iç çekerdi. 'Keşke onların arasında dans edebilseydim.' Parlak kehribar gözlü küçük gri yunus olan arkadaşı Pip yanında su sıçratırdı. 'Yıldızlar sadece küçük ışıklar, Dina,' derdi. 'Ama çok güzeller,' diye yanıtlardı Dina.

Dina, bilge yaşlı yunus Nana Coral'a yıldızları sordu. Nana Coral minik parlatılmış deniz kabuklarından bir kolye takardı ve nazik, kırışık gözleri vardı. 'Yıldızlar hayallerdir, küçüğüm,' dedi. 'İnananlar için parlar.' Dina'nın gözleri kocaman açıldı. 'Onları nasıl görebilirim?' diye sordu. Nana Coral gülümsedi. 'Hayaline inan, belki sihir seni bulur.'

O gece Dina su yüzüne yakın bir yerde süzülüp bulutların sürüklenişini izledi. Aniden bir ışık parıltısı gözüne çarptı. Yüzgecinden büyük olmayan minik bir balık dalgalardan fırladı. Pulları yanardöner turkuaz ve mordaydı, yüzgeçleri kurdeleler gibi akıyordu. Altın rengi gözleri parlıyordu ve arkasından ışıltılı bir yıldız tozu izi geliyordu. 'Merhaba, Dina,' dedi. 'Ben Finn. Dileğini duydum.'

Dina şaşkınlıkla nefesini tuttu. 'Dilekleri duyabiliyor musun?' Finn başını salladı, yüzgeçleri titredi. 'Ben bir uçan balığım ve seni yıldızlara götürebilirim. Ama sıkıca tutunmalı ve inanmalısın.' Dina'nın kalbi heyecanla çarptı. 'İnanıyorum!' diye bağırdı. Finn gülümsedi. 'Öyleyse sırtıma çık, gidelim!' Dina dikkatlice Finn'in kurdele gibi yüzgeçlerine tutundu ve dalgaların içinden yukarı fırladılar.

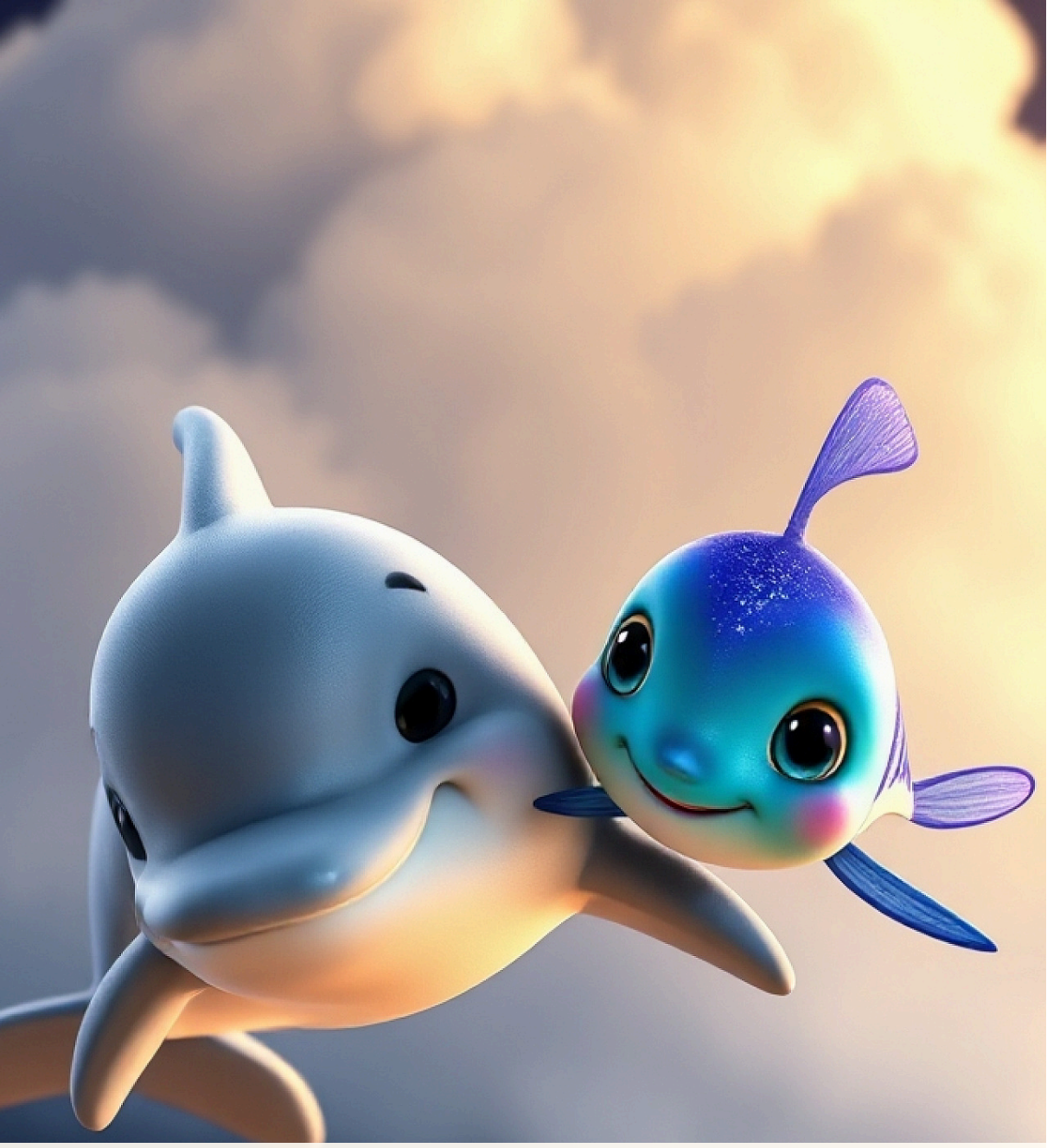

Yukarı, hep yukarı süzüldüler, karanlık denizi aşağıda bıraktılar. Su yanlarından akıp geçti ve sonra yüzeyi aşıp serin gece havasına çıktılar. Dina daha önce hiç dalgaların üstüne çıkmamıştı. Bulutların yaklaştığını gördü ve gözleri kocaman açıldı. 'Tutun!' diye seslendi Finn. 'Bulutların içinden geçiyoruz!' Dina, yumuşacık beyaz sisin içine uçarken sıkıca tutundu.

Bulutların üstüne çıktılar ve Dina şaşkınlıkla nefesini tuttu. Gece gökyüzü önünde uzanıyordu, parıldayan yıldızlarla dolu kocaman karanlık bir battaniye gibiydi. Minik elmaslar gibi parlıyorlardı ve bazıları dönüyor, dans ediyor gibiydi. 'Ah, Finn!' diye fısıldadı Dina. 'Hayal ettiğimden çok daha güzel!' Finn'in yıldız tozu izi yıldız ışığıyla karıştı ve Dina kendini gökyüzünün bir parçası gibi hissetti.

Finn daha yükseğe uçtu ve Dina yıldızları yakından gördü. Onlar sadece küçük ışıklar değildi; parlayan ateş toplarıydı, bazıları mavi, bazıları beyaz, bazıları altın rengiydi. 'Onlarla dans edebilir miyim?' diye sordu Dina. 'Elbette,' dedi Finn. 'Sadece yıldız ışığıyla birlikte hareket et.' Dina kıvırdı ve döndü, yıldızlar onun hareketleriyle uyum içinde parıldıyor gibiydi. Aralarında dans ederken sevinçle güldü.

Dina dans ederken, yunus şeklini oluşturan bir grup yıldız fark etti. 'Bak, Finn!' diye bağırdı. 'Bu takımyıldız bana benziyor!' Finn başını salladı. 'Yıldızlar hayallerini yansıtır,' dedi. 'Ve şimdi hayalin herkesin görebileceği şekilde parlıyor.' Dina içinde sıcak bir parıltı hissetti. Özel bir dilek tuttu: bu harikayı arkadaşlarıyla paylaşmak ve hayallerine her zaman inanmak.

Dansından sonra Dina, Finn'in yanında süzülüp gökyüzünü izledi. 'Keşke arkadaşlarım da bunu görebilseydi,' dedi yumuşak bir sesle. Finn gülümsedi. 'Dileğin şimdiden gerçekleşiyor,' dedi. 'İnandığın için yıldız ışığını yanında geri götürebilirsin.' Kuyruğunu salladı ve bir yıldız tozu yağmuru Dina'nın gümüş mavisi derisine kondu, onu bir yıldız gibi parıldattı.

Eve dönme zamanıydı. Dina bir kez daha Finn'in yüzgeçlerine tutundu ve bulutların içinden, dalgaların arasından geçip sıcak denize daldılar. Başladıkları yere vardıklarında Finn'in parıltısı sönmeye başladı. 'Teşekkürler, Finn,' dedi Dina. 'Bu geceyi asla unutmayacağım.' Finn'in altın gözleri parıldadı. 'Unutma, Dina, hayaller büyük fikirlere ilham verir. İnanmaya devam et.' Sonra bir yıldız tozu bulutunun içinde kayboldu.

Dina eve yüzdü, kalbi sevinçle doluydu. Ertesi sabah Pip ve Nana Coral'ı buldu. 'Parlıyorsun!' diye ciyakladı Pip. Dina ona Finn'i ve yıldızları anlattı. Pip'in kehribar gözleri kocaman açıldı. 'Ben de uçmak istiyorum!' dedi. Nana Coral bilgece gülümsedi. 'Dina inandı ve hayali gerçek oldu. Kendine inanmanın gücü işte budur.'

Dina gününü macerasını tüm arkadaşlarıyla paylaşarak geçirdi. Onlara parıldayan yıldızları ve gökyüzündeki dansı anlattı. 'Hayaller büyük fikirlere ilham verebilir,' dedi. 'Ve inanırsan, inanılmaz şeyler gerçekleşebilir.' Diğer yunuslar hayranlıkla parlayan gözlerle dinlediler. Pip heyecanla su sıçrattı. 'Bu gece uçan balıklar hayal edeceğim!' diye ilan etti.

O akşam Dina yine su yüzüne çıktı. Bulutlar dağılmıştı ve yıldızlar denizden görünüyordu. Yunus takımyıldızını gördü ve gülümsedi. 'Teşekkürler, Finn,' diye fısıldadı. Denize geri dönmüş olsa da yıldızların her zaman kalbinde onunla olacağını biliyordu. Ve hayallerin en harika şeyler olduğunu biliyordu.

O geceden sonra Dina hayal kurmayı hiç bırakmadı. Arkadaşlarını da hayal kurmaya teşvik etti ve birlikte harika şeyler hayal ettiler. Pip uçmayı hayal etti ve Nana Coral gökyüzü hikâyeleri anlattı. Yıldızları görmeyi dileyen küçük yunus, hayallerin yaratıcılığa ilham verdiğini ve kendine inanmanın inanılmaz şeylerin gerçekleşmesini sağladığını öğrenmişti.

Ve eğer bir gün o sıcak mavi denizde yüzerseniz, parıldayan gümüş mavisi derisi olan küçük bir yunus arayın. Belki de hayallerinde yıldızlarla dans ediyordur ve dileğini sizinle paylaşmaya hazırdır. Çünkü Dina her hayalin parlamayı bekleyen bir yıldız olduğunu ve inanan her kalbin gökyüzüne dokunabileceğini bilir.